

Minister van Financiën Gerrit Zalm tijdens de bespreking in de Tweede Kamer van het advies van de Raad van State bij het Wetsvoorstel inzake het Financieel Toezicht:

Minister Zalm: 'In het voorstel is het onderscheid tussen advies, zienswijze en aanbeveling gehandhaafd. Dit onderscheid is van belang om feitelijk én bestuursrechtelijk de rollen van de toezichthouders te onderscheiden in de verschillende situaties (...).

De *advies*verplichting geldt in het geval een toezichthouder iets moet beoordelen wat niet tot zijn deskundigheid behoort en waar de andere toezichthouder wel deskundig is. Het is in dat geval van belang dat het oordeel van de deskundige toezichthouder zwaar meeweegt in de besluitvorming. Afwijking van het advies zal zelden mogelijk zijn. Het betreft immers niet de expertise van de vergunningverlener (...).

Een *zienswijze* is in rechtsgevolg minder verstrekkend dan een advies en heeft een ander oogmerk. Het vragen van een zienswijze dient om een toezichthouder in de gelegenheid te stellen alle relevante informatie tot zich te krijgen en de daarbij horende belangen mee te wegen. Waar een advies in beginsel moet worden gevolgd, is er bij de zienswijze meer ruimte om van het oordeel van de andere toezichthouder af te wijken (...).

De *aanbeveling* wordt gegeven in de situatie dat beide toezichthouders op een terrein deskundig zijn, maar waarbij het onderwerp op praktische gronden is toebedeeld aan één van beide, de vergunningverlener. Dit is bijvoorbeeld het geval bij de beoordeling van de betrouwbaarheid en deskundigheid van personen die binnen een financiële ondernemingen het beleid (mede)bepalen of behoren tot een orgaan dat toezicht houdt op het beleid en de algemene gang van zaken van de financiële onderneming. Ondanks dat dit formeel niet tot zijn werkterrein behoort, kan het uiteraard zo zijn dat de niet-vergunningverlener in het kader van zijn toezichtuitoefening dingen constateert die hem doen twifelen aan de betrouwbaarheid of deskundigheid van een persoon. In dat geval is het wenselijk, dat de vergunningverlenende toezichthouder hiervan via een goede procedure op de hoogte kan worden gesteld, zodat deze maatregelen kan treffen (...). Echter, omdat het niet zo is dat de toezichthouder die de aanbeveling doet op het specifieke terrein deskundiger is dan de ander, is de term «advies» bestuursrechtelijk minder passend. Het rechtsgevolg is beoogd hetzelfde te zijn.'